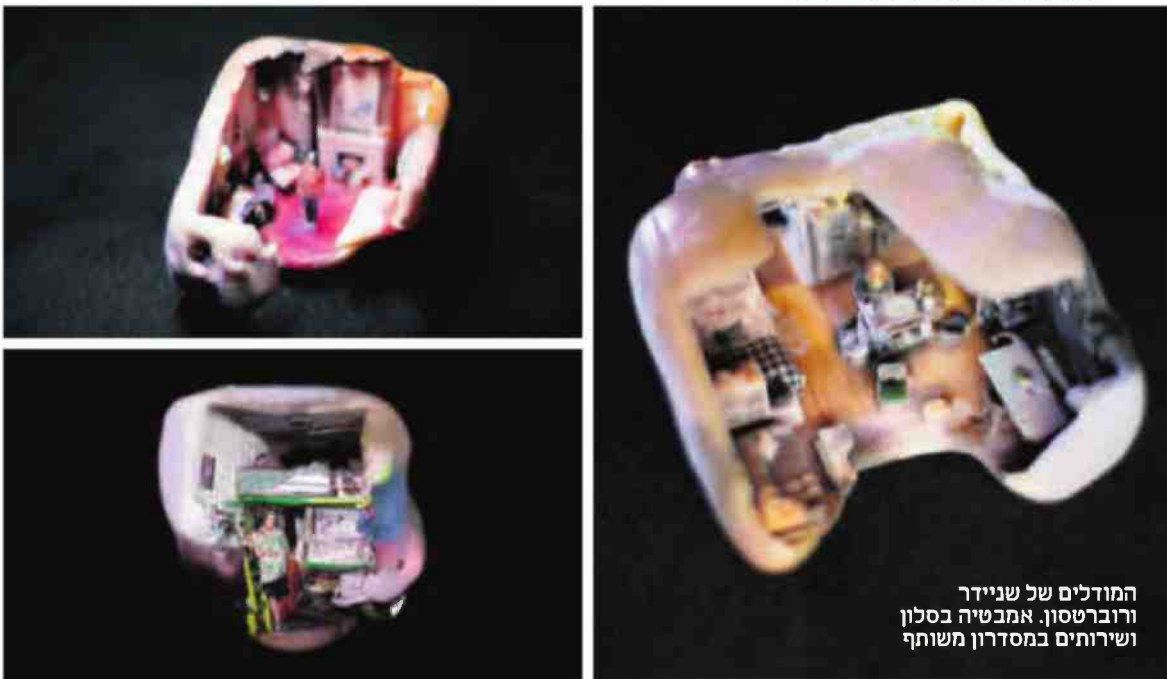

מטר מרובע שלי פרויקט אומנותי על מיקרו־דירות

המודלים של שניידר ורוברטסון. אמבטיה בסלון ושירותים במסדרון משותף

הצצה לחיים קטנים

האמנית זיו שניידר תציג בחולון 11 מיניאטורות של חללי מגורים קטנטנים בניו יורק. "עם כל העצב שבדבר, גם לי יש פנטזיה על חיי קפסולה", היא אומרת

רעות ברנע

בזה תקופה ארוכה שהאמנית זיו שניידר חוקרת חללי מגורים קטנים במיוחד. יחד עם שותפתה האמריקאית קייט רוברטסון, היא סור־קת ומתעדת דירות קטנות מימדים בניו יורק, ומציגה אותן בעבודותיה באמצעות טכניקה לא פשוטה כלל. השבוע, החל מיום רביעי, היא תציג 11 מודלים של דירות כאלה במסגרת תערוכה בפסטיבל "פרינט סקריין" לאמנות ותרבות דיגיטלית בסנימטק חולון. "אני עוסקת כמעט רק בחומרים שהם נון־פיקשן, פרויקטים דוקומנטריים למיניהם" היא מספרת. "בפרויקט הזה אני מנסה לשקף מגמה מסוימת בצורה בה אנחנו חיים – חללי המגורים שלנו נהיים קטנים יותר ויותר והופכים למעין מכונות מגורים קומפקטיות שמכילות את כל מה שצריך בשביל לחיות. חלק מהעניין הוא גם לשאול את השאלה המתבקשת – מה בעצם אנחנו צריכים בשביל לחיות?"

שניידר בת ה־33 חיה ארבע שנים בניו יורק. היא בוגרת החוג לתקשורת חזונית בשנקר, ולניו יורק הגיעה לטובת לימודים בבית הספר Tisch של NYU. במקביל לעבודתה כאמנית ומעצבת עצימאית, היא בעלת סטודיו פרטי לעיצוב אינטראקציה. "עוד בתקופת הלימודים בשנקר הרגשתי שאני מנסה לפרוץ את השימוש בכלים המוכרים ולהגיע לאס־תמיקות חדשות", היא מספרת. "אני כל הזמן ממשיכה לחקור טכנולוגיות חדשות, וכל פרויקט מציב בפניי אתגר אחר". הטכניקה בה משתמשת שניידר בסדרת עבודות אלה היא מורכבת

שניידר. "דימוי האדם האחד בחלל קטן"

צילום: תומי הרפז

למדי: בעזרת מצלמת קינקט שמיועדת במקור למכשיר האקס בוקס היא סור־קת את הדירה; את תוצאות הסריקה היא מכניסה לאפליקציה ייעודית שמייצרת ממנה דגם תלת מימדי; ואת הדגם היא מדפיסה במדפסת תלת מימד. התוצאה היא אובייקט פלסטיק מיניאטורי וצבעוני ניי דמוי קונכיה, שלרוב סגור משניים או שלושה צדדים ומאפשר הצצה פנימה רק מזוויות מסוימת. את המיניאטורה מציבה שניידר על סטנד בתוך כד מים אובאלי, שבקצהו העליון הפתוח היא מניחה מנורה שמאירה את האובייקט כלפי מטה. מהיכן הגיעה ההתעסקות בחללי

מגורים קטנים?

"יש לי עניין בנושא הזה כבר הרבה שנים, מאז שנסעתי לאוסטרליה אחרי הצבא. טיילתי שם באוטו שגם ישנו בו, וגם חייתי תקופה בחווה בה כל החדרים היו בעצם מכוניות. יכול להיות שהי שורשים של זה צמחו עוד הרבה קודם, בתקופה בה עברנו לקיבוץ למשך שנה כשהייתי בת ארבע וישנתי בבית הילדים.

"כל הדברים האלה כנראה התירו חתם ורצון לחקור את ההתפתחויות בצורת המחיה. יש איזו פנטזיה לפיה בעתיד לא נצטרך שום דבר פיזי כדי להתקיים כך שבסוף נוכל כולנו לחיות בקפסולות. גם לי יש חלום שיהיה לי בית נייד שיוצא מתוך תיק גב ואוכל לנטוע אותו להיכן שלא אלך. כך הגעתי לנושא של SRO Single Resident Occupancy – התחלתי לחפש דירות כמה שיותר קטנות שיענו על התיאור של מה שרצינו ללכוד, את הדימוי של האדם האחד בחלל הקטן והפתרונות למגורים בחלל קטן כל כך".

מיהם האנשים אליהם הגעת?

"הגעתי לאנשים שחיים במקום שהיה קראק האוס ומשלמים שכר דירה מגוחך של כ־100 דולר לחודש ומתים להעיף אותם משם, אבל אי אפשר כי הם בש־כירות מוגנת. צילמתי בחורה ישראלית שיש לה אמבטיה בסלון ובחור בדירה הכי קטנה שראיתי שעוד יש לו דיירי משנה. הגעתי לאנשים שחיים בדירות כמו במ־עונות עם שירותים במסדרון ודירות ב־רופרציות משוגעות לגמרי. זו ניו יורק ואנשים מנסים לשרוד פה, אבל האמת היא שדברים שראיתי בתל אביב נראו לי לא פעם מאולתרים אפילו יותר".

את מנסה לעורר ביקורת?

"זה יותר תיעוד מביקורת. זאת גם היקסמות, הן מהטכנולוגיה והן מצורת החיים. עם כל העצב שבדבר, גם לי יש את הפנטזיה הזו של חיי קפסולה ניידים".

את מתמקדת רק בניו יורק?

"לא. אני חושבת שאסרוק כמה דירות גם בניו־יורק בארץ. ניו יורק היא הרבה פעמים דוגמא למגמות בינלאומיות אבל זה בפירוש לא פרויקט רק עליה".